

Fitxa tècnica

Títol: **Van Gogh**

Nacionalitat i any: francesa, 1991

Director: Maurice Pialat

Actors i actrius: Jacques Dutronc (Vincent), Alexander London , Bernard le Coq (Theo), Gérard Séty, Elsa Zylberstein (Cathy).

Guió: Maurice Pialat

Producció: Erato Films, Studio Canal Plus, Films A2, Films du Livratois.

Muntatge: Yann Dedet

Música: Arthur Honegger, A. Bernot, J.M. Bourguet, J.Dutronc, P.Revedy

Fotografia: Gilles Henry

Direcció artística: Maurice Pialat

Durada: 158'

Sinopsi

Últims 67 dies de Van Gogh de l'any 1890, abans de la seva mort (accident o suïcidi?). El pintor arriba en tren a Auvers-sûr-Oise, al nord de París, per passar-hi l'estiu a prop d'un metge conegut. Recomanat pel seu germà Theo, s'allotja a casa del Doctor Gachet, molt amant de l'art i protector de diversos pintors.

Maurice Pialat (1925-2003)

Pintor de vocació va estudiar Arts Decoratives i Belles Arts.

En 1955 es va iniciar en el teatre per a dedicar-se la resta de la seva vida al cinema.

En 1969 dirigeix la seva primera pel·lícula titulada *L'enfance nue* interpretada per actors no professionals. Va dirigir en 1991 la pel·lícula *Van Gogh*, rendint així homenatge al pintor holandès.

[\(<http://arteyliteratura.blogia.com/2010>\)](http://arteyliteratura.blogia.com/2010) ha comentat sobre Pialat:

“En cuanto a la dificultad de su carácter: todos sus actores y técnicos sufrieron sus ataques de ira. Algunos dejaban el trabajo a medio hacer, huyendo de él para nunca más volver. Gérard Depardieu ha manifestado en alguna ocasión que Pialat era un monstruo precisamente porque era un genio. Casi nadie podía soportarlo y menos que nadie, él mismo. En sus rodajes nadie decía 'acción' o 'corten', porque la actuación brotaba de la situación y fluía en el plano secuencia -otra de las características de su cine-, sin que los actores supieran bien a bien desde cuándo estaban siendo filmados, o cuándo paraba la filmación. Pialat mezclaba actores (actorazos) con personas que jamás habían estado frente a las cámaras. A menudo Pialat hacía 30, 40 tomas, hasta quedar satisfecho. A medio rodaje despedía gente o la gente huía de él, llegaba gente nueva y sin embargo, la obra terminada es de una consistencia, de una coherencia absoluta, única.”

Vincent van Gogh (1853-1890))

Van Gogh (1853-1890) pintor postimpressionista (autor d'uns 900 quadres i uns 1.600 dibuixos). A més, deixà 800 cartes, 650 d'elles adreçades al seu germà, Theo van Gogh. La figura central, a la vida de Van Gogh, fou aquest seu germà, que contínuament i desinteressadament li donà suport financer. La gran amistat que tota la vida els uní es troba documentada en les nombroses cartes que s'intercanviaren a partir de l'agost de 1872. Van Gogh fou un pioner de l'expressionisme i tingué una gran influència en l'art del segle XX, especialment entre els fauistes i els expressionistes alemanys.

Impressionisme/Postimpressionisme

Tot i que la pintura Impressionista comença a prefigurar-se des dels inicis del XIX (amb Turner, Constable, Corot, l'escola de Barbizon o els machiaioli en Itàlia) es considera que aquesta corrent pictòrica té en l'exposició dels Independents de 1874 la seua data fixa de naixement. El nom del moviment esdevé de la crítica feta al quadre de Monet "*Impressió: sol naixent*". Aglutinats tots ells per la seua "aversió" a l'academicisme (un corsé gairebé inútil per als seus interessos que els impedeix avançar i diferenciar-se) en molts casos les seues obres prenen un aspecte d'esbós inacabat per tal de copsar amb rapidesa la llum canviant, el moviment lumínic i acolorístic dels motius.

L'aparició en 1883 del puntillisme significa el final dels postulats impressionistes (un estil, una manera de pintar esdevinguda a partir dels impressionistes però diferent, sistematitzada). Els puntillistes Seurat i Signac intenten aplicar les teories noves de Chevreul al voltant del color i marcaràn, com deia, l'umbral del moviment impressionista. És el començament del que es coneix com **neoimpressionisme** o **postimpressionisme**. Alguns impressionistes es desmembren en propostes artístiques diferenciades (Gauguin, Cezanne o Degas). Altres, com Van Gogh, Munch, Toulouse-Lautrec, etc, assimilen ràpid i apareixen tot d'una amb estils innovadors que prefiguraran posteriorment altres moviments com el Fauvisme (1905), Cubisme (1907) o Abstracció (1911)

Dos llibres

"Cartas a Theo", Vincent Van Gogh, Ed, Labor

"El postimpresionismo: de Van Gogh a Gauguin", [John Rewald](#), Alianza Editorial, 2008